

ครูพลศึกษาในศตวรรษที่ 21 Physical Education Teacher in the 21st Century

พงษ์เอก สุขใส^{1*}

Phong-ek Suksai^{1*}

¹ภาควิชาพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การออกกำลังกาย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
เลขที่ 99/9 ตำบลท่าโพธิ์ อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก 65000

¹Department of Physical Education and Exercise Science, Faculty of Education, Naresuan University
99/9 Thapo Sub-district, Muang District, Phitsanulok Province 65000

บทคัดย่อ

จากสถานการณ์ความท้าทายในยุคศตวรรษที่ 21 ที่มนุษย์มีความรู้และความสามารถในการใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมทั้งการค้นคว้าหาข้อมูลจากแหล่งต่างๆ เพื่อใช้สำหรับการดูแลสุขภาพให้ดีขึ้น ผนวกกับความก้าวหน้าทางด้านการการแพทย์และสาธารณสุขที่ดีขึ้น ทำให้ผู้คนเริ่มตระหนักและเอาใจใส่สุขภาพมากยิ่งขึ้น ดังนั้นการปรับเปลี่ยนทางด้านสุขภาพ พลาสมาและส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้องจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งบุคลากรหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องที่สำคัญก็คือ ครูพลศึกษา ซึ่งบทบาทของครูพลศึกษามีความสำคัญอย่างยิ่งในการสร้างเสริมสุขภาพ และพลาสมาของนักเรียน ซึ่งต้องมีการปรับเปลี่ยนบทบาทของตนตามแนวทางของการเรียนรู้ที่เปลี่ยนไป ซึ่งบทบาท คุณลักษณะ และหน้าที่ต่างๆ ของครูพลศึกษา จะต้องมีการพัฒนาให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงตามบริบทต่างๆ โดยทำหน้าที่จากเป็นผู้สอน มาเป็นผู้อำนวยความสะดวก แนะนำแนวทาง และร่วมเรียนเรื่องใหม่ๆ ไปพร้อมกับผู้เรียน อย่างไรก็ตามการปรับเปลี่ยนดังกล่าวจะต้องมีแนวทางการพัฒนาครูพลศึกษาในศตวรรษที่ 21 ที่แน่นอนและเป็นระบบ โดยต้องพัฒนาตัวของครูพลศึกษาควบคู่ไปกับการสนับสนุนของรัฐบาลในด้านนโยบายในการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งการพัฒนาตนเองของครูพลศึกษานั้นต้องอาศัยความรับผิดชอบของตนเอง และสร้างเครือข่ายความร่วมมือภายในสังคมวิชาชีพ และภายนอก โดยอาศัยเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาช่วยในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนทางพลศึกษาเพื่อให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นซึ่งจะทำให้การปรับเปลี่ยนบทบาทครูพลศึกษานั้นมีความมั่นคงและยั่งยืนและที่สำคัญเป็นการปรับเปลี่ยนที่เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์โลก

คำสำคัญ

การเรียนรู้ การปรับเปลี่ยน ครูพลศึกษา ศตวรรษที่ 21

* ผู้เขียนหลัก
อีเมล: yaichula15@hotmail.com

Abstract

As the challenges of the 21st century, humans have knowledge and capability of using science and technology, including ability to search for information from various sources for better healthcare. In addition, the advancement of medicine and public health drives people awareness of their health. As thus, changes in health and health education and any other relations are in need. One of the very important parts of these is physical education teachers whose roles are very important in students' health promotion and health education. Physical education teachers' role changes are in accordance with changes in learning approaches which are role, characteristics, and duties. The teachers have to develop themselves and keep up with changes in context. Their roles have to be changed from instructors to be facilitators who can guide and cooperatively learn new knowledge along with their students. However, in so doing, there should be explicit and systematic ways for developing physical education teachers along with the supports from governmental policies of educational personnel development plan. For developing physical education teachers, it has to be self-responsibility and networking with their professional community and others from outside by using ICT in order to be used for effective teaching and learning in physical education. This can lead to physical education teacher role changes in steady and sustainable way and more importantly in cope with global changes.

Keywords

Learning, Physical Education Teacher, The 21st Century

บทนำ

ครูเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการปลูกฝังทั้งวิชาความรู้ และความสามารถแก่เด็กและเยาวชน ดังนั้นครูจึงเป็นบุคคลสำคัญที่จะทำให้เด็กไทยของเราอ่านออกเขียนได้ และครูเป็นผู้สร้างพัฒนาการให้เด็กมีความรู้ความสามารถอย่างมีมิติครบทุกส่วน โดยผ่านทางด้านวิชาการคือการเรียนการสอนวิชาการต่าง ๆ ทางด้านร่างกายต้องมีสุขภาพแข็งแรงด้วยวิชาพลศึกษา (Khongsanoh, 2017) แต่ในปัจจุบัน บทบาทและความสำคัญของครูได้ลดน้อยลงเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี ไม่ว่าจะเป็นคอมพิวเตอร์ ไอแพด หรือสมาร์ทโฟน แค่เพียงปลายนิ้วสัมผัส สารพัดคำตอบ ก็แสดงขึ้นมาได้อย่างรวดเร็ว ภาพของครูผู้สอนที่พยายามสร้างปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียน จึงถูกลดบทบาทลงทำให้นักเรียนไม่สนใจการสอนของครู (Jitmitrapap, 2014) ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของสถาบันวิจัยมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ และสำนักส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณภาพเยาวชน (สสค.) ที่สำรวจเด็กและเยาวชนที่มีอายุ 14-18 ปี ในพื้นที่ 17 จังหวัด จำนวน 4,255 ตัวอย่าง พบว่า คำถามลำดับแรก ที่อยากจะถามครูมากที่สุด เป็นคำถามเกี่ยวกับวิธีการสอนของครูที่ว่า ทำไมครู จึงไม่หาวิธีการสอนที่สนุก ไม่น่าเบื่อ ทำไมเวลาสอนต้องใช้วิธีอ่านหนังสือ ครูมาสอนหนังสือหรือมาอ่านหนังสือให้นักเรียนฟังและทำไมสอนในห้องเรียนไม่รู้เรื่อง แต่สอนพิเศษรู้เรื่อง เด็กและเยาวชนมากกว่า 2 ใน 3 อยากให้ครูเปลี่ยนแปลงวิธีสอน และจากสถานการณ์

ในโลกยุคศตวรรษที่ 21 ที่เต็มไปด้วยการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาซึ่งการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ต้อง “ก้าวข้ามสาระวิชา” ไปสู่การเรียนรู้ “ทักษะเพื่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21” ที่ครูไม่ได้สอนแต่ให้นักเรียน ต้องเรียนเองหรือพูดใหม่ว่าครูต้องไม่สอนแต่ต้องออกแบบการเรียนรู้และอำนวยความสะดวก ในการเรียนรู้ ให้นักเรียนเรียนรู้จากการเรียนแบบลงมือทำ แล้วการเรียนรู้ก็จะเกิดจากภายในใจและสมองของตนเอง (Phanich, 2012, 15) ครูเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในฐานะเป็นผู้ที่ถ่ายทอดวิชาความรู้ให้แก่ศิษย์ รวมทั้งเป็นผู้ที่สร้างสรรค์ภูมิปัญญา และปลูกฝังด้านคุณธรรม จริยธรรม ให้เป็นผู้ที่มีความพร้อมทั้งด้าน ความรู้ สติปัญญา ร่างกายและจิตใจ แต่จะเห็นได้ว่าครูในปัจจุบันมีความรับผิดชอบต่อนักเรียนน้อยลง ขาดการดูแลเอาใจใส่ ขาดความเชี่ยวชาญในเนื้อหาวิชาการ และกระบวนการถ่ายทอดความรู้ของครูยังไม่สอดคล้องกับปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักเรียนในปัจจุบัน ดังนั้น ครูในศตวรรษที่ 21 จำเป็นจะต้อง มีการปรับกระบวนการรูปแบบการสอน ครูต้องเป็นผู้ออกแบบกระบวนการเรียนรู้ที่จะทำให้นักเรียนเกิด ทักษะในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง

วิชาพลศึกษาเป็นการศึกษาแขนงหนึ่งซึ่งมีวัตถุประสงค์ให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาร่างกายตามวัตถุประสงค์ ของการศึกษาได้ครบทุกองค์ประกอบ ในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา นอกจากจะเป็นการเรียนการสอน เพื่อให้นักเรียนมีร่างกายแข็งแรงแล้ว ยังมีวิธีการสอนและการจัดกิจกรรมที่สามารถทำให้นักเรียนมีพัฒนาการ ในด้านอื่นๆ เพื่อให้นักเรียนมีความเป็นคนที่สมบูรณ์ควบคู่กันไปด้วยได้ (Dusitkul, 2012) ปัจจุบันการสอน พลศึกษายังมีปัญหาอยู่หลายประการ เช่น ขาดครูที่มีวุฒิทางด้านพลศึกษา ส่วนใหญ่การสอนพลศึกษา ทำการสอนโดยครูประจำชั้นซึ่งไม่มีวุฒิทางพลศึกษาโดยตรง ขาดแคลนสิ่งอำนวยความสะดวกในการสอน และอุปกรณ์การสอนพลศึกษาไม่ได้มาตรฐาน ครูผู้สอนมีประสบการณ์สอนและการวัดและประเมินผลน้อย จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรไม่ตรงจุด ขาดความรู้ และทักษะในการสร้างสื่อ (Puttajam, 2015) สิ่งเหล่านี้ ต้องได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน นอกจากนี้ครูพลศึกษาจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงบทบาทหน้าที่ของตนเอง ตามแนวทางการเรียนรู้ที่เปลี่ยนไปในศตวรรษที่ 21 เพราะความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในปัจจุบัน ได้พัฒนาขึ้นมาจนเป็นเหตุให้สังคมไทยมีการเปลี่ยนแปลงหลายๆ ด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหา ทางด้านสุขภาพของนักเรียนที่เพิ่มมากขึ้น ทำให้ครูพลศึกษาที่มีบทบาทสำคัญในการรับผิดชอบเรื่องนี้ โดยตรงในโรงเรียน จำเป็นต้องมีการปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงวิธีการสอน การจัดการเรียนรู้ต่างๆ ให้สอดคล้อง กับบริบทของการเปลี่ยนแปลง ดังนั้นคุณลักษณะของครูพลศึกษาในศตวรรษที่ 21 ควรจะมีคุณลักษณะอย่างไร รวมทั้งมีบทบาทและหน้าที่สำคัญอย่างไรที่ ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายที่ต้องการพัฒนาตลอดจน ครูพลศึกษาควรมีทักษะสำคัญในการสอนวิชาพลศึกษาในศตวรรษที่ 21 ว่าจะทำอะไรที่จะทำให้นักเรียนเกิด การเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ

คุณลักษณะของครูในศตวรรษที่ 21

ศตวรรษที่ 21 สถานการณ์โลกมีความแตกต่างจากศตวรรษที่ 20 และ 19 ระบบการศึกษา ต้องมีการพัฒนาเพื่อให้สอดคล้องกับภาวะความเป็นจริง ทั้งนี้แนวคิดเรื่อง “ทักษะแห่งอนาคตใหม่: การเรียนรู้ ในศตวรรษที่ 21” ได้ถูกพัฒนาขึ้นเพื่อพัฒนาวิสัยทัศน์และกรอบความคิดเพื่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

ที่สามารถสรุปทักษะสำคัญที่เด็กและเยาวชนควรมีได้ว่า ทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม หรือ 3R และ 4C ซึ่งมืองค์ประกอบ ดังนี้ 3 R ได้แก่ การอ่าน (Reading) การเขียน (Writing) และ คณิตศาสตร์ (Arithmetic) และ 4 C การคิดวิเคราะห์ (Critical Thinking) การสื่อสาร (Communication) การร่วมมือ (Collaboration) และความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) รวมถึงทักษะชีวิตและอาชีพ และทักษะด้านสารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยี และการบริหารจัดการด้านการศึกษาแบบใหม่ (Phanich, 2012)

สำหรับครูเป็นบุคคลที่สังคมให้ความสำคัญและยกย่องบุคคลสำคัญในการจัดกระบวนการเรียนรู้ เป็นบุคคลที่ส่งเสริมและสร้างสรรค์การเรียนรู้ของผู้เรียนให้มีคุณภาพ ทั้งนี้คุณภาพของผู้เรียนขึ้นอยู่กับคุณภาพของครู ในตารางนี้ จึงขอเสนอลักษณะของครูในยุคศตวรรษที่ 21 สรุปเป็นตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1

ลักษณะของครูในยุคศตวรรษที่ 21

ครูในยุคศตวรรษที่ 21ต้องมีลักษณะ E-Teacher Methayaprapas (2015)	ทักษะที่จำเป็นสำหรับครูไทยในอนาคต (C-Teacher) Laohajaratseang (2013)
1. Experience มีประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้แบบใหม่	1. Content ครูต้องมีความรู้และทักษะในเรื่องที่สอนเป็นอย่างดี
2. Extended มีทักษะการแสวงหาความรู้	2. Computer (ICT) Integration ครูต้องมีทักษะในการใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการจัดการเรียนการสอน
3. Expanded มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ของตนสู่นักเรียนผ่านสื่อเทคโนโลยีได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3. Constructionist ครูผู้สอนต้องเข้าใจแนวคิด ให้ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ขึ้นเองได้จากภายในตัวของผู้เรียนเอง
4. Exploration มีความสามารถในการเสาะหา และคัดเลือกเนื้อหาความรู้ที่ทันสมัย เหมาะสมและเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนผ่านทางสื่อเทคโนโลยี	4. Connectivity ครูต้องสามารถจัดกิจกรรมให้เชื่อมโยงระหว่างกันได้
5. Evaluation เป็นนักประเมินที่ดี มีความยุติธรรม	5. Collaboration ครูมีบทบาทในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในลักษณะการเรียนรู้แบบร่วมมือ
6. End-User เป็นผู้ที่ใช้เทคโนโลยี อย่างคุ้มค่า และใช้ได้อย่างหลากหลาย	6. Communication ครูต้องมีทักษะการสื่อสารที่ดี
7. Enabler สามารถใช้เทคโนโลยีสร้างบทเรียน	7. Creativity ครูต้องออกแบบสร้างสรรค์กิจกรรมการเรียนรู้ จัดสภาพแวดล้อม ให้เอื้อต่อการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียน
8. Engagement ต้องร่วมมือและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ผ่านสื่อเทคโนโลยีจนพัฒนาเป็นเครือข่ายความร่วมมือ	8. Caring ครูต้องมีหัวใจต่อนักเรียน ต้องแสดงออกถึงความรัก ความห่วงใยอย่างจริงจังต่อนักเรียน
9. Efficient and Effective สามารถใช้สื่อเทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล	

จากตารางที่ 1 สามารถวิเคราะห์คุณลักษณะของครูโดยทั่วไปในยุคศตวรรษที่ 21 ได้ว่าต้องมีความสามารถในการจัดการความรู้ ทั้งทักษะการสอนทั่วไป วิชาชีพรู้ และวิชาชีพเฉพาะสาขาที่ตนเองสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีทักษะในการแสวงหาความรู้ใหม่ๆ สามารถนำมาเป็นเครื่องมือในการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างบทเรียนใหม่ และต่อยอดเป็นนวัตกรรมได้ มีทักษะในการสื่อสาร มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีบุคลิกภาพที่ดี มีลักษณะของการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดีในสังคม มีคุณธรรม จริยธรรม มีความรับผิดชอบ และกระตือรือร้น มีความศรัทธาในวิชาชีพ สามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในลักษณะที่หลากหลายน่าสนใจ ตามความต้องการของผู้เรียนและที่สำคัญมีทักษะในการใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการจัดการเรียนการสอน และสร้างบทเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

อุปสรรค และแนวทางการส่งเสริมการทำหน้าที่ของครู

ในการพัฒนาการศึกษาของชาติ ไม่ใช่เป็นภาระหน้าที่เฉพาะของใครหรือหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งเท่านั้นแต่เป็นเรื่องที่สังคมต้องให้ความสนใจและช่วยกันหาทางออก โดยปัญหาทางการศึกษาที่สำคัญก็คือ ปัญหาด้านครู (In-Prasert, 2013) ซึ่งจากผลสำรวจความคิดเห็นของครู (Jitrodjanarak, 2013) เกี่ยวกับปัจจัยที่เป็นอุปสรรคของการทำหน้าที่ครู พบว่า 1) ภาระงานอื่นนอกเหนือจากการสอน เพราะการทำหน้าที่อื่นนอกเหนือจากการสอน จะทำให้ครูมีเวลาเตรียมการสอนและมีสมาธิในการสอนน้อยลง แต่โรงเรียนในประเทศไทยส่วนใหญ่ให้ครูผู้สอนปฏิบัติหน้าที่อื่น เช่น พัสดุ รุกรการ ฯลฯ จนทำให้ประสิทธิภาพการสอนลดลง 2) จำนวนครูไม่เพียงพอ สอนไม่ตรงกับวุฒิ กำหนดอัตรากำลังที่ไม่เหมาะสมใช้อัตราส่วนของจำนวนนักเรียนต่อจำนวนครูเป็นเกณฑ์ โดยไม่คำนึงถึงจำนวนห้องเรียน ส่งผลกระทบอย่างมากต่อประสิทธิภาพการสอนของครู 3) ขาดทักษะทางด้านไอซีที ซึ่งครูจำนวนมากยังขาดทักษะด้านนี้ จึงทำให้การรับรู้ข้อมูลหรือมีแหล่งค้นคว้าข้อมูลน้อยกว่านักเรียน นอกจากนี้สื่อการสอนที่มีแค่หนังสือหรือตำราอาจตอบสนองการรับรู้และความต้องการของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ได้ไม่เต็มที่ 4) ครูรุ่นใหม่ขาดความเชี่ยวชาญในการสอนทั้งทางวิชาการ และคุณลักษณะความเป็นครู ความเอาใจใส่ต่อเด็กลดลง ขาดประสบการณ์ ขณะที่ครูรุ่นเก่าไม่ปรับตัว ให้เข้ากับลักษณะของผู้เรียนที่เปลี่ยนไป ไม่ปรับวิธีการสอน ไม่ใช้เทคโนโลยีใหม่ๆ เพื่อเสริมการจัดการเรียนรู้ ให้มีประสิทธิภาพ 5) ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มากกว่าปกติส่งผลให้เด็กเรียนมากขึ้น ผลการทดสอบระดับชาติที่ไม่เป็นที่น่าพอใจ ทำให้ครูแก้ปัญหาโดยยังคงยึดวิธีการสอนแบบเดิม พยายามสอนเนื้อหาให้มากขึ้น ใช้เวลาสอนมากขึ้น เพื่อหวังให้นักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น ทำให้เด็กต้องใช้เวลาเรียนในห้องเรียนมาก ซึ่งจะเห็นได้จากผลการสำรวจของ UNESCO (Phanich, 2013) ที่เด็กไทยใช้เวลาเรียนในห้องเรียนเฉลี่ยมากกว่าประเทศเพื่อนบ้าน และ 6) ครูขาดอิสระในการจัดการ เพราะครูยังคงต้องปฏิบัติตามนโยบายของหน่วยงานต้นสังกัด ซึ่งนโยบายเหล่านั้นไม่ได้ถูกต้องและดีเสมอไป เช่น การเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษซึ่งผลลัพธ์ที่ได้คือ นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษ 15 ปี แต่ไม่สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ เป็นต้น

ดังนั้น แนวทางการส่งเสริมการทำหน้าที่ของครูให้เกิดประสิทธิภาพ ควรมืองค์ประกอบ ดังนี้

- 1) การอบรม แลกเปลี่ยน และสร้างเครือข่ายความรู้ จะช่วยให้ครูไม่จำกัดเพียงวิธีการสอนของตนเองเท่านั้น แต่ยังเปิดใจรับวิธีการสอนอื่นๆ มาประยุกต์ใช้กับบริบทของตนเอง
- 2) การพัฒนาตนเองในเรื่องไอซีที เพราะการนำไอซีทีมาเป็นเครื่องมือในการจัดการเรียนรู้อาจช่วยเพิ่มช่องทางการเรียนที่หลากหลาย รวมทั้งยังเพิ่มประสิทธิภาพทางการเรียนของนักเรียนด้วย
- 3) การเพิ่มฝ่ายธุรการ จะช่วยให้ครูมีเวลาในการเอาใจใส่ ต่องานวิชาการ หรือนักเรียนมากขึ้น
- 4) มีการปรับเลื่อนวิทยฐานะ โดยประเมินจากผลผลิตและผลลัพธ์ จากกระบวนการเรียนการสอน คือ นักเรียน ควบคู่กับผลงานทางวิชาการ ซึ่งจะส่งผลต่อขวัญและกำลังใจของ ครูผู้สอนเป็นอย่างดี
- 5) ลดชั่วโมงการเรียนการสอนในห้องเรียน เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนค้นคว้าในสิ่งที่นักเรียนสนใจ และพัฒนาทักษะที่สำคัญในศตวรรษที่ 21 (Jitrodjanarak, 2013)

นอกจากนี้ วิจารย์ พานิช ได้กล่าวไว้ว่า การสอนของครูในปัจจุบันพบว่า ครูยังถ่ายทอดความรู้ แบบสอนวิชา ส่งผลให้เด็กมีคุณสมบัติที่น่ากลัวที่สุด คือ ขาดภาวะผู้นำ เด็กจะมีทักษะความเป็นผู้นำได้ก็ต่อ เมื่อมีความมั่นใจในตัวเอง มีความคิดเป็นของตนเอง วิธีการเรียนรู้ของเด็กในยุคใหม่จึงต้องเรียนโดยลงมือทำ ฝึกให้ปฏิบัติจริงและมีการแลกเปลี่ยนกับผู้อื่น แต่ไม่ควรปล่อยให้เด็กเรียนเอง ครูต้องออกแบบการเรียนรู้ ให้เหมาะสมกับระดับพัฒนาการของเด็ก สามารถประเมินลูกศิษย์แต่ละคนได้ว่ามีพื้นฐานความรู้เพียงใดเพื่อ ออกแบบการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน และประเมินความก้าวหน้าของเด็กแต่ละกลุ่ม

จากข้อความดังกล่าวทำให้เห็นว่า การสอนของครูในปัจจุบันยังเป็นการสอนแบบดั้งเดิม คือ เป็นการถ่ายทอดวิชาในห้องเรียน ส่งผลให้เด็กขาดภาวะผู้นำ เพราะเด็กไม่มีความคิดเป็นของตนเอง และ ปัจจุบัน มีการพูดถึงทักษะของเด็กในศตวรรษที่ 21 แต่ยังไม่มีความรู้ประกอบแนวทางการพัฒนาทักษะครู ให้พร้อมต่อการเรียนการสอนสมัยใหม่ ครูจำนวนมากจึงเหมือนถูกปล่อยลอยอยู่อย่างโดดเดี่ยวท่ามกลาง ความเปลี่ยนแปลงของกระแสสังคมโลก (Sinlarat, 2013) จากที่ได้กล่าวมาข้างต้นนำมาเชื่อมโยงกับ การสอนของครูพลศึกษาในปัจจุบัน พบว่า ยังเป็นการสอนในเรื่องของศาสตร์ความรู้ทางพลศึกษาแบบเดิมๆ มีการสอนทักษะปฏิบัติแบบดั้งเดิม และซ้ำซาก ไม่ทันสมัย ไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของยุค ทำให้เด็ก เกิดความเบื่อหน่าย เป็นการสอนที่ครูผู้สอนถ่ายทอดวิชาความรู้และทักษะเพียงทางเดียวในห้องเรียน ทำให้เด็กไม่มีส่วนร่วมในการเรียนมากพอ ส่งผลให้เด็กขาดภาวะผู้นำ เพราะเด็กไม่มีความคิดเป็นของตนเอง และปัจจุบันมีการนำแนวคิดการพัฒนาทักษะของเด็กในศตวรรษที่ 21 มาใช้บูรณาการจัดการเรียนการสอน ในแต่ละวิชาเป็นจำนวนมาก แต่ยังไม่มีความรู้แนวทางการนำมาพัฒนาทักษะครูทางพลศึกษาให้พร้อม ต่อการเรียนการสอนสมัยใหม่

ในบทความนี้ ผู้เขียนขอเสนอแนวทางการส่งเสริมการทำหน้าที่ของครูพลศึกษาไทยในศตวรรษที่ 21 ควรประยุกต์ทักษะตามแนวคิดของไพฑูรย์ สินลารัตน์ ที่ประกอบด้วยทักษะ 7 ด้าน ได้แก่ 1) ทักษะในการ ตั้งคำถาม เพื่อช่วยให้ศิษย์กำหนดรู้เป้าหมายและคิดได้ด้วยตนเอง 2) ทักษะที่สอนให้เด็กหาความรู้ ได้ด้วยตัวเองและด้วยการลงมือปฏิบัติ 3) ทักษะในการคัดเลือกความรู้ ตามสภาพแวดล้อมจริง 4) ทักษะ ในการสร้างความรู้ ใช้เกณฑ์การทดสอบและตรวจสอบความถูกต้องอย่างไร เพื่อให้ศิษย์เกิดความเข้าใจ

อย่างชัดเจน 5) ทักษะให้ศิษย์คิดเป็นหรือตกลึกทางความคิด 6) ทักษะในการประยุกต์ใช้ และ 7) ทักษะในการประเมินผล ซึ่งครูยุคใหม่จำเป็นต้องมีทักษะทั้ง 7 ด้านในการเป็นผู้อำนวยความสะดวกให้เด็กแทนที่จะเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้เหมือนก่อน (Sinlarat, 2013) ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Nirantranon, W. & Nirantranon, S. (2007) ที่พบว่า คุณภาพของบัณฑิตครูพลศึกษา ต้องมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหา มโนทัศน์ หลักการ และทฤษฎีทางพลศึกษาอย่างลึกซึ้งและถูกต้อง มีเทคนิคการสอนที่หลากหลาย สามารถบูรณาการการสอนพลศึกษาเข้ากับวิชาอื่นๆ มีทักษะในกีฬาไทย และกีฬาสากล มีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพพลศึกษา มีความรู้ความสามารถในการจัดกิจกรรมพลศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความพิการ สามารถสื่อสารได้เป็นอย่างดี อย่างน้อย 2 ภาษา คือภาษาไทยและภาษาอังกฤษ สามารถนำความรู้ด้านวิทยาการคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีมาใช้ในการเรียนการสอนพลศึกษา และมีความสามารถในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้สอดคล้องและบรรลุตามเป้าหมายของการปฏิรูปการศึกษา

บทบาทของพลศึกษาและครูพลศึกษาในปัจจุบัน

ในปัจจุบันพลศึกษาเป็นศาสตร์วิชาการศึกษาแขนงหนึ่งที่มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา ตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาระดับทุกระดับ การเรียนการสอนวิชาพลศึกษานอกจากจะสอนให้นักเรียนมีร่างกายแข็งแรงแล้ว ยังมีวิธีการสอนและการจัดกิจกรรมที่นักเรียนมีพัฒนาการในด้านอื่นๆ เพื่อให้นักเรียนมีความเป็นคนที่สมบูรณ์ควบคู่กันไปได้ด้วย (Pianchob, 2005) วิชาพลศึกษาเป็นการศึกษาเรียนรู้ที่ช่วยส่งเสริมความมีสุขภาพร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา ที่ดีของคนเราถือได้ว่าเป็นศาสตร์ทางสังคมที่สำคัญ สามารถนำมาสร้างเสริมความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและกลุ่มบุคคลได้เป็นอย่างดี ในปัจจุบันพลศึกษาได้เข้ามามีบทบาทในหลายๆ ด้านมากยิ่งขึ้น ในบทความนี้จะขอลงถึงบทบาทของพลศึกษาในด้านต่างๆ ดังนี้

1. บทบาทพลศึกษาด้านการศึกษา วิชาพลศึกษาถือเป็นวิชาที่สำคัญในการพัฒนาผู้เรียนในด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และการพัฒนา ความรู้ เจตคติ และทักษะปฏิบัติผ่านกิจกรรมทางพลศึกษา การออกกำลังกาย และการเล่นกีฬา

2. บทบาทพลศึกษาด้านสุขภาพ สุขภาพหรือภาวะที่เป็นสุข คือความปรารถนาสูงสุดที่ทุกคนอยากจะมี แต่การที่จะมีสุขภาพที่ดีนั้นไม่ได้ขึ้นอยู่กับเพียงความอยากเท่านั้นแต่สุขภาพยังขึ้นอยู่กับปัจจัยอื่นๆ อีกหลายปัจจัย ซึ่งมีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อม อย่างเช่น พฤติกรรมทางสุขภาพ โดยเฉพาะการบริโภค และการออกกำลังกาย ถือเป็นพฤติกรรมที่ส่งผลต่อสุขภาพโดยตรง ทุกคนจึงควรให้ความสำคัญกับพฤติกรรมสุขภาพของตนเอง เพื่อการป้องกันและส่งเสริมสุขภาพให้ดีขึ้น การออกกำลังกายจากกิจกรรมพลศึกษามีผลต่อระบบต่างๆ ของร่างกาย เช่น ช่วยส่งเสริมระบบโครงสร้าง ช่วยส่งเสริมระบบกล้ามเนื้อ ช่วยส่งเสริมระบบการไหลเวียนของเลือด ช่วยส่งเสริมระบบการหายใจ ช่วยส่งเสริมระบบย่อยอาหาร ช่วยส่งเสริมการขับถ่าย และช่วยส่งเสริมระบบประสาท เป็นต้น

3. บทบาทพลศึกษาด้านสังคม พลศึกษาเข้ามามีบทบาทด้านสังคมโดยเข้ามาเป็นตัวส่งเสริมการเล่นกีฬาและการออกกำลังกายของประชาชนในประเทศเพื่อให้ประชาชนในประเทศมีสุขภาพร่างกายสมบูรณ์แข็งแรง มีสมรรถภาพทางกายดี มีสุขภาพจิตที่ดี มีน้ำใจนักกีฬาและมีนิสัยในการออกกำลังกายและเล่นกีฬาโดยใช้พลศึกษาเป็นสื่อกลาง นอกจากนี้ในศตวรรษที่ 21 พลศึกษายังเข้ามามีส่วนในการส่งเสริมกีฬาในระดับจังหวัด อำเภอ ตำบลและหมู่บ้าน ตามความต้องการของท้องถิ่นโดยเฉพาะคนในชนบท โดยดึงประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการส่งเสริมกีฬาเพื่อให้ประชาชนหันมาออกกำลังกาย ทั้งนี้ยังมีภาระตุ้นให้ทุกองค์กร ทั้งภาครัฐและเอกชน จัดกิจกรรมการออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ เช่น จัดให้มีวันกีฬา เพื่อให้ประชาชนในประเทศ ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์โดยการหันมาออกกำลังกาย เพื่อให้ร่างกายแข็งแรง

4. บทบาทพลศึกษาด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม พลศึกษามีบทบาทในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม โดยกรมพลศึกษาได้ทำการอนุรักษ์ และฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรมทางกีฬาไทยอย่างต่อเนื่อง โดยร่วมมือกับภาครัฐและเอกชนในท้องถิ่นในการส่งเสริมกีฬาพื้นบ้านด้วยการจัดนิทรรศการเผยแพร่กีฬาพื้นบ้านเพื่อเป็นการอนุรักษ์ฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรมในท้องถิ่นทำให้งิจกรรมเหล่านี้ไม่สูญหายไปจากประเทศ (Sittisak, 2017)

บทบาทของครูพลศึกษากับการประยุกต์คุณลักษณะของครูในศตวรรษที่ 21 นั้น ครูพลศึกษาควรทำหน้าที่เป็นผู้สนับสนุนช่วยเหลือผู้เรียนให้พัฒนาตนเองในด้านความรู้ เจตคติ และทักษะให้ได้เต็มศักยภาพ และส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต เพราะด้วยทุกวันนี้เทคโนโลยีมีการเปลี่ยนแปลงรวดเร็วและล้ำสมัย ผู้คนในยุคใหม่จึงต้องเรียนรู้สิ่งใหม่ ดังนั้นครูพลศึกษาต้องปรับตัวให้เข้ากับเทคโนโลยี และคอยแนะนำแนวทางการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับนักเรียน นำคุณลักษณะของครูในศตวรรษที่ 21 และทักษะที่จำเป็นสำหรับครูไทยในอนาคตมาพัฒนาตนเองเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพกับนักเรียนและสิ่งสำคัญ ครูพลศึกษาคควรมีคุณลักษณะเฉพาะวิชาชีพที่สำคัญตามแนวคิดของ Pianchob (2005, 198) คือ เป็นผู้มีความรู้ทั้งในด้านวิชาการพลศึกษาทั่วไป วิชาชีพครูและวิชาพลศึกษามีความศรัทธาในวิชาพลศึกษาอย่างแท้จริง มีความรู้สึกในการรับผิดชอบสูง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และกระตือรือร้น มีบุคลิกภาพที่ดี สุขภาพสมบูรณ์ มีคุณธรรม มีจิตใจโอบอ้อมอารี เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และมีน้ำใจนักกีฬา และเป็นผู้ที่รักเด็ก มีอารมณ์สนุกสนานร่าเริง ซึ่งคุณลักษณะเหล่านี้ควรมีอยู่ในตัวของครูพลศึกษาทุกคน

ดังนั้น บทบาทของครูพลศึกษาในศตวรรษที่ 21 ต้องเปลี่ยนบทบาทใหม่จากเคยเป็นผู้สอน หรือผู้ให้ความรู้มาเป็นผู้อำนวยความสะดวก (Facilitator) มาเป็นผู้แนะแนวทาง (Guide/Coach) และเป็นผู้ร่วมเรียน/ผู้ร่วมศึกษา (Co-Learning/Co-Investigator) โดยนำคุณลักษณะของครูในศตวรรษที่ 21 และทักษะที่จำเป็นสำหรับครูไทยในอนาคตมาพัฒนาตนเองเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพกับนักเรียน

แนวทางการจัดการเรียนรู้ทางพลศึกษาในศตวรรษที่ 21

การจัดการการเรียนรู้ทางพลศึกษา เป็นการศึกษาแขนงหนึ่งที่ใช้กิจกรรมทางกาย เช่น การออกกำลังกาย กีฬา กิจกรรมอื่น ๆ ที่มีการเคลื่อนไหวส่วนต่างๆ ของร่างกาย เป็นสื่อในการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียน ได้มีพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา เป็นอย่างดี และอยู่ร่วมกับสังคมได้อย่างมีความสุข ลักษณะสำคัญของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาศตวรรษที่ 21 คือ การนำเอาความรู้วิชาที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนในส่วนของแขนงวิชาพลศึกษาที่สัมพันธ์กัน นำมาผสมผสานให้เข้ากัน สอดคล้องกลมกลืน แล้วนำมาจัดการเรียนรู้ภายใต้หัวข้อเดียวกัน โดยเน้นองค์รวมของเนื้อหาที่เรียนรู้ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ สร้างความรู้ของผู้เรียนมากกว่าการให้เนื้อหาโดยครูเป็นผู้กำหนด นำเอาประสบการณ์จากภาคปฏิบัติมาใช้ เป็นหลักการศึกษากิจการของภาคทฤษฎีเพื่อรองรับซึ่งกันและกัน การวางแผนการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา การจัดการเรียนรู้ที่สร้างกิจกรรมการเรียนการสอนแบบบูรณาการ มุ่งให้ได้ประโยชน์สูงสุดจากการเรียนรู้ทางพลศึกษา การเชื่อมโยงศาสตร์ต่างๆ ภายใต้หัวข้อเดียวกัน มีความเข้าใจ ได้รับความรู้ ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ลึกซึ้งในลักษณะแบบองค์รวม ช่วยให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ที่มีรอบตัว เป็นแนวทางช่วยให้ได้ทำงานร่วมกันระหว่างผู้เรียน ประสานงานกันอย่างมีความสุขส่งเสริมสนับสนุนให้ได้คิดวิธีการและเทคนิคใหม่ๆ ผ่านการใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยเพื่อให้เกิดการพัฒนาเป็นองค์ความรู้ใหม่ที่สำคัญ และมีประโยชน์ต่อการเรียนรู้ทางพลศึกษาต่อไป (Niruntranon, W. & Niruntranon, S., 2007) ผลของกิจกรรมเหล่านี้เมื่อนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนในวิชาพลศึกษาจะทำให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาด้านต่างๆ ที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของพลศึกษาที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เกิดผลดังนี้ คือพัฒนาการเจริญเติบโตทางด้านร่างกายในระบบต่างในร่างกาย ได้แก่ ระบบกล้ามเนื้อ ทำให้มีขนาดโตขึ้น มีความแข็งแรงมากขึ้น ระบบไหลเวียนโลหิต ทำให้ลดการสะสมของกรดแลคติก ระบบเส้นโลหิต ทำให้เส้นโลหิตมีความยืดหยุ่นตัวดี ระบบหัวใจ ทำให้หัวใจมีขนาดโตขึ้น มีความแข็งแรงมาก ทำให้ความดันโลหิตปกติ ระบบหายใจ ทำให้ปอดแข็งแรง อัตราการหายใจต่ำลง ระบบประสาทกับกล้ามเนื้อ ทำให้เกิดทักษะ (Skill) และระบบย่อยอาหารและระบบขับถ่ายให้มีการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ พัฒนาการทางด้านจิตใจ คือ การเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬา เช่น ความอดทน ความเสียสละ ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ความยุติธรรม ความเมตตากรุณา พัฒนาการทางด้านอารมณ์ คือ การเสริมสร้างสมาธิ การควบคุมอารมณ์ ความสดชื่นสนุกสนาน ฯลฯ พัฒนาการทางด้านสังคม คือ การเสริมสร้างการทำงานร่วมกัน (Team Work) การเป็นผู้นำผู้ตามที่ดี การปรับตัวเข้ากับสังคม และพัฒนาการด้านสติปัญญา คือ การเสริมสร้างความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ การตัดสินใจ การแก้ปัญหาเฉพาะหน้า และฝึกไหวพริบ เป็นต้น (Sittisak, 2017)

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น ผู้เขียนได้สังเคราะห์และสรุปแนวทางการจัดการการเรียนรู้ทางพลศึกษาในศตวรรษที่ 21 ได้ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2

แนวทางการจัดการการเรียนรู้ทางพลศึกษาในศตวรรษที่ 21

แนวทางในการจัดการเรียนรู้ทางพลศึกษา	พัฒนาทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม (3R และ 4C)
1. การจัดการเรียนรู้ทางพลศึกษาโดยใช้กิจกรรมทางกาย ที่มีการเคลื่อนไหวส่วนต่างๆ ของร่างกาย เป็นสื่อในการจัดการเรียนรู้	1. พัฒนาทักษะการเรียนรู้ทางด้านการอ่าน การเขียน การคิดคำนวณทางคณิตศาสตร์ การคิดวิเคราะห์ และความคิดสร้างสรรค์
2. การจัดการเรียนรู้ทางพลศึกษาที่นำเอาความรู้แขนงวิชาต่างๆ มาบูรณาการร่วมกับวิชาพลศึกษา โดยเน้นองค์รวมของเนื้อหาที่เรียนรู้ทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติ สร้างองค์ความรู้ใหม่	2. พัฒนาทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม ทางด้านการอ่าน การเขียน การคิดคำนวณทางคณิตศาสตร์ การคิดวิเคราะห์ การร่วมมือ และความคิดสร้างสรรค์
3. การจัดการเรียนรู้แบบร่วมกันทำงานระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน และผู้เรียนกับครูเพื่อส่งเสริมการคิดวิธีการ หลักการ และเทคนิคใหม่ๆ ทางพลศึกษา	3. พัฒนาทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม ทางด้านการทำงานร่วมกัน การเป็นผู้นำผู้ตามที่ดี การปรับตัวเข้ากับสังคม การคิดวิเคราะห์ และความคิดสร้างสรรค์
4. การจัดการเรียนรู้ทางพลศึกษาผ่านการใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยเพื่อให้เกิดการพัฒนาเป็นองค์ความรู้ใหม่	4. พัฒนาการทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม ทางด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ การตัดสินใจ การแก้ปัญหาเฉพาะหน้า และการสื่อสาร

แนวทางการส่งเสริมครูพลศึกษาในศตวรรษที่ 21

ครูพลศึกษานับว่าเป็นหัวใจสำคัญของวิชาพลศึกษา โครงการและกิจกรรมทางพลศึกษาจะประสบความสำเร็จ และนักเรียนจะได้รับประโยชน์มากน้อยเพียงใด ย่อมขึ้นอยู่กับความสามารถและประสิทธิภาพในการดำเนินการของครูพลศึกษา ดังนั้นในการเรียนการสอนพลศึกษาจึงต้องการครูพลศึกษาที่มีประสิทธิภาพในทุกๆ ด้าน แต่จากการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์โลกในปัจจุบัน ทำให้ครูผู้สอนพลศึกษามีปัญหาในการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในยุคศตวรรษที่ 21 ซึ่งมีสาเหตุและปัจจัยหลาย ๆ อย่างด้วยกัน เช่น ครูมีภาระงานอื่นนอกเหนือจากการสอน จำนวนครูไม่เพียงพอ สอนไม่ตรงกับวุฒิ ขาดทักษะทางด้านไอซีที ขาดความเชี่ยวชาญในการสอนทั้งทางวิชาการ และคุณลักษณะความเป็นครู ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มากกว่าปกติส่งผลให้เด็กเรียนมากขึ้น และครูขาดอิสระในการจัดการซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้ประสิทธิภาพการสอนของครูพลศึกษาลดน้อยลง ดังนั้นแนวทางการส่งเสริมครูพลศึกษาในศตวรรษที่ 21 ควรประกอบด้วยด้านต่างๆ ดังนี้

1. ด้านเชิงนโยบาย

การจัดการศึกษาในประเทศไทยต้องมีการพัฒนาให้สอดคล้องกับสภาวการณ์โลกไม่เพียงเฉพาะครูพลศึกษาเท่านั้นแต่ต้องการพัฒนาทั้งระบบ เพื่อให้เอื้อต่อการเรียนรู้ในยุคศตวรรษที่ 21 ควรมีการกำหนดนโยบายเพื่อเป็นกรอบในการพัฒนาครูพลศึกษาให้ตรงจุด เพื่อสนองตอบต่อปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ให้ทั่วถึง

ทุกพื้นที่ มีการกำหนดมาตรฐานอาชีพครู โดยเฉพาะความรู้ความสามารถด้านมาตรฐานการปฏิบัติงานของครู มีการพัฒนาระบบการผลิตครูที่ทันต่อเปลี่ยนแปลงไปของสังคมโลก การให้ความรู้ และปรับแนวคิดของครูให้เข้าใจวิธีการเรียนรู้ในยุคสมัยใหม่ โดยเน้นที่ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง สามารถสร้างความรู้ได้ด้วยตนเองจากการสืบค้น การลงมือปฏิบัติ มีอิสระในการเรียนรู้โดยมีครูคอยชี้แนะในลักษณะของผู้ให้คำปรึกษา พัฒนาตนเองในเรื่องเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสื่อสาร (ไอซีที) ไปปรับใช้กับการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเข้าถึงข้อมูลได้ง่ายขึ้น ความรู้ได้แบบไม่มีขีดจำกัดเฉพาะในห้องเรียน ส่งเสริมให้ครูพลศึกษาได้ศึกษาและเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น สร้างระบบ Coaching โดยให้ครูที่มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนการสอนเป็นผู้ฝึกปฏิบัติให้กับครูที่ยังขาดความชำนาญ การผสมผสานกระบวนการวัดผลเข้ากับกระบวนการสอน และการส่งเสริมให้ครูทำวิจัยควบคู่ไปกับการจัดการเรียนการสอนเพื่อเป็นแนวทางการแก้ไขหรือแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนต่อไป

2. ด้านการพัฒนาตนเองของครูพลศึกษา

“ครูพลศึกษา” เป็นบุคคลสำคัญยิ่งต่อภารกิจในการพัฒนาด้านสุขภาพให้กับเยาวชนของชาติ โดยนอกจากครูพลศึกษาจะต้องมีจิตวิญญาณแห่งความเป็นครูแล้ว ยังต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ในเนื้อหาที่จะถ่ายทอดสู่ผู้เรียน และครูพลศึกษาต้องจัดการเรียนการสอนได้อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังต้องพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ด้วย ดังนั้นครูพลศึกษาจึงต้องเรียนรู้ที่จะปรับตัวและพัฒนาตนเองอยู่เสมอ ซึ่งสิ่งที่ครูพลศึกษาในศตวรรษที่ 21 จำเป็นต้องพัฒนาตนเอง คือ ครูพลศึกษาต้องมีทักษะในการตั้งคำถาม การตั้งคำถามเป็นการกระตุ้นความสนใจอยากรู้ของผู้เรียน นักเรียนจะได้ฝึกคิดและค้นหาคำตอบด้วยตนเองตามทฤษฎีการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem Based Learning) ทักษะการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะ (Inquiry Learning) ที่สอนให้เด็กหาความรู้ด้วยตัวเองจากการลงมือปฏิบัติทักษะในการคัดเลือกความรู้ ที่สอนให้ผู้เรียนสามารถจำแนกแยกแยะแหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือและไม่น่าเชื่อถือ อย่างมีวิจรรย์ญาณเพื่อกลั่นกรองข้อมูลความรู้ก่อนนำข้อมูลใช้ ทักษะในการประเมินผลตามสภาพจริง ทักษะการสอนคิด ทักษะการบูรณาการการสอน สามารถจัดการเรียนการสอนที่เชื่อมโยงความรู้หลายแขนงไว้ด้วยกันได้ทักษะในการประเมินผล เนื่องจากนักเรียนมีความแตกต่างระหว่างบุคคล เพราะฉะนั้น ครูจึงต้องออกแบบการประเมินผลการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับธรรมชาติของวิชา มีจิตวิญญาณความเป็นครู เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ข้อมูลข่าวสารเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ความรู้มีอยู่มากมายรอบตัวให้แสวงหาด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศที่ก้าวหน้า เป็นที่ปรึกษาที่ดีให้กับนักเรียน ครูต้องเป็นทั้งผู้ถ่ายทอดวิชาความรู้และผู้ให้คำปรึกษาแก่นักเรียนได้ทุกเรื่อง มีความคิดสร้างสรรค์ ปฏิบัติต่อนักเรียนอย่างกัลยาณมิตรและ ยึดหลักแห่งความพอเพียง เป็นแบบอย่างที่ดีให้กับนักเรียน

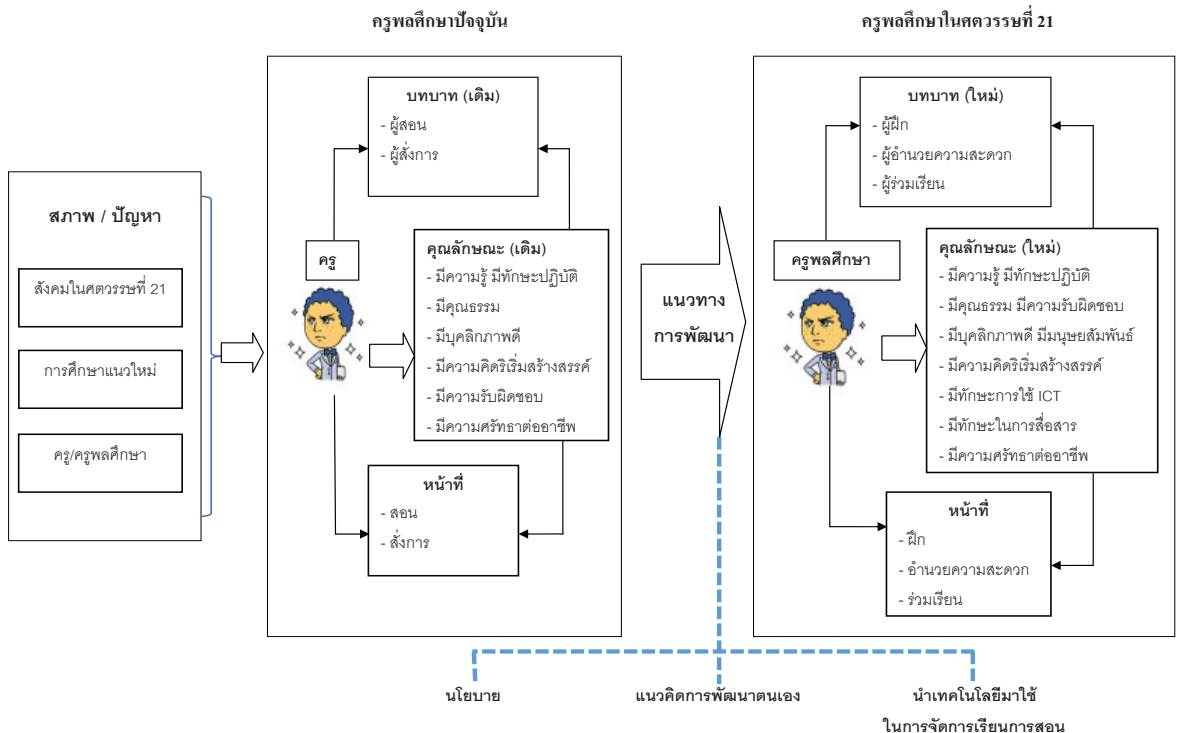
3. ด้านการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน

ครูพลศึกษาในศตวรรษที่ 21 ควรมีการส่งเสริมการพัฒนาตนเองในเรื่องของการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน โดยควรมีการจัดการเรียนรู้แบบใหม่ แสวงหาความรู้ มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ของตนสู่ผู้เรียนโดยผ่านสื่อเทคโนโลยีได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถเสาะหา และ

คัดเลือกเนื้อหาความรู้ที่ทันสมัย เหมาะสมและเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนผ่านทางสื่อเทคโนโลยี เป็นผู้ที่ใช้เทคโนโลยีอย่างคุ้มค่า และใช้ได้อย่างหลากหลาย สามารถใช้เทคโนโลยีสร้างบทเรียนได้ และที่สำคัญครูพลศึกษาจะต้องร่วมมือและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันผ่านสื่อเทคโนโลยีจนสามารถพัฒนาเป็นเครือข่ายความร่วมมือ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการจัดการเรียนการสอนมากยิ่งขึ้น (Ruengrong, Brayat, Wanlicha & Wilawan, 2014)

ดังนั้น การพัฒนาครูพลศึกษาในศตวรรษที่ 21 จะต้องมีการกำหนดนโยบายที่ชัดเจน มีระบบสนับสนุน การอบรมพัฒนา และการจัดการเรียนการสอน แต่อย่างไรก็ตาม ไม่เพียงแต่การสนับสนุนจากภายนอกเท่านั้น ตัวครูพลศึกษาเองจะต้องพัฒนาตนเองไปสู่ครูพลศึกษาในศตวรรษที่ 21 ด้วย ต้องปรับตัวรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น อีกทั้งต้องมีทักษะและความสามารถรอบด้านที่ตั้งอยู่บนศีลธรรม และความอดทนเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความคิดสร้างสรรค์ สามารถสร้างองค์ความรู้จากการเรียนรู้ด้วยตนเอง รวมทั้งต้องสร้างผู้เรียนให้มีทักษะชีวิต และการทำงานตามบริบทของสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป และสิ่งที่จำเป็นของครูพลศึกษาอีกด้านที่ขาดไม่ได้ คือการนำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาช่วยในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

กล่าวโดยสรุป การเปลี่ยนแปลงของสภาพเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีในศตวรรษที่ 21 ทำให้ครูพลศึกษาต้องพัฒนาทักษะและบทบาทของตนให้สามารถจัดการเรียนรู้ทางพลศึกษาให้สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษ 21 และสามารถพัฒนาให้ผู้เรียนมีทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ดังปรากฏในภาพที่ 1

ภาพที่ 1: ครูพลศึกษาในศตวรรษที่ 21

สรุป

การพัฒนาครูและการจัดการเรียนการสอนครูพลศึกษาในศตวรรษที่ 21 ซึ่งต้องปรับเปลี่ยนบทบาทของครูพลศึกษา จากเป็นผู้สอนมาเป็นผู้อำนวยความสะดวก เป็นผู้แนะแนวทาง และเป็นผู้ร่วมเรียน/ผู้ร่วมศึกษา นอกจากนี้ ปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ ที่ขัดขวางการพัฒนาครูพลศึกษา และการเรียนการสอนต้องปรับแก้ให้ถูกต้อง และครอบคลุม แนวทางการพัฒนาครูต้องทำควบคู่กันไปทั้งด้านนโยบายที่มาสสนับสนุน และการพัฒนาตนเองของครูพลศึกษา ซึ่งต้องอาศัยความรับผิดชอบของตนเอง และความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ทั้งยังต้องตระหนักในความสำคัญของบทบาทพลศึกษาที่เข้ามาช่วยส่งเสริมทักษะศตวรรษที่ 21 รวมทั้งการนำไอซีทีที่เข้ามาช่วยครูในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น รวมถึงการปรับบทบาทให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์โลกของครูพลศึกษาเอง

References

- Dusitkul, C. (2012). Effects of physical education activity management by using group dynamic games on aggressive behaviors of elementary school students. *Journal of Education*. Retrieved November 15, 2017, from <http://www.edu.chula.ac.th/ojed>, OJED, Vol.7, No.1, 2012, pp.1057 – 1071. [in Thai]
- Jitmitrapap, S. (2014). Transforming the world of 21st century learning and development into a "professional teacher", Retrieved October 23, 2017, from http://hu.swu.ac.th/files/km/55/2_changes_in_the_world21@.pdf. [in Thai]
- Jitrodjanarak, R. (2013). 6 Obstacles in work of Thai teachers: Teaching overload and lacking of teaching spirit and ICT skill. Retrieved October 23, 2017, from <http://www.enn.co.th/5942>. [in Thai]
- Khongsanoh, S. (2017). The roles of teacher in 21st century. Retrieved October 23, 2017, from http://www.parliament.go.th/ewtadmin/ewt/parliament_parcy/ewt_dl_link.php?nid=28182. [in Thai]
- Laohajaratseang, T. (2013). Learning in the next period: Form and theory of future learning future. Retrieved October 23, 2017, from <http://thanompo.edu.cmu.ac.th/load/journal/50-51/next-generation%20of%20learning.pdf>. [in Thai]
- In-Prasert, M. (2013). The future of Thai teachers with D-book teaching material in the tablet era. Retrieved November 15, 2017, from <http://www.kku.ac.th/news/>. [in Thai]

- Methayaprapas, A. (2015). **The roles of teacher in 21st century and digital era**. Retrieved November 15, 2017, from <https://drsumaiinbai.files.wordpress.com/2016/08/e0b89ae0b897e0b89ae0b8b2e0b897e0b884e0b8a3e0b8b9e0b983e0b899e0b8a8e0b895e0b8a7e0b8a3e0b8a3e0b8a9e0b897e0b8b5e0b988-21.pdf>. [in Thai]
- Nirantranon, W. & Niruntranon, S. (2007). **The trend of pre – service physical education teacher in the period of fifteen years (2008 – 2022)**. Udonthani. Institute of physical education Udonthani. [in Thai]
- Panich, W. (2013). **6 Obstacles in work of Thai teachers: Teaching overload and lacking of teaching spirit and ICT skill**. Retrieved September 15, 2017, from http://webcache.googleusercontent.com/search?q=cache:http://enn.co.th/5942&gws_rd=cr&dcr=0&ei=a6XhWcaLMMHZvgTFvoTQDQ. [in Thai]
- Phanich, W. (2012). **The method of leaning construction for students in 21st century**. Bangkok: Tathata Publication. [in Thai]
- Pianchob, W. (2005). **Compiling article of philosophy, principle, method of teaching, and evaluation for physical education assessment**. Bangkok: Chulalongkorn University Press. [in Thai]
- Puttajam, P. (2015). A proposed guildelines for physical education learning management in primary school level of Bangkok Metropolitan. **Journal of Education**. 10(2), 382-396. Retrieved November 15, 2017, from <http://www.edu.chula.ac.th/ojed>, OJED. [in Thai]
- Ruengrong, P. ; Brayat, J. ; Wanlicha, M. & Wilawan, S. (2014). Educational technology vs Thai teachers in 21st century. **Panyapiwat Journal**. 5(Special Issue), 195-205. [in Thai]
- Sinlarat, P. (2013). **6 Obstacles in work of Thai teachers: Teaching overload and lacking of teaching spirit and ICT skill**, Retrieved September 15, 2017, from http://webcache.googleusercontent.com/search?q=cache:http://enn.co.th/5942&gws_rd=cr&dcr=0&ei=a6XhWcaLMMHZvgTFvoTQDQ. [in Thai]
- Sittisak, J. (2017). **Learning management for physical education of institution in 21st century**. Retrieved September 15, 2017, from <https://prezi.com/jqphk1z-h4vh/presentation/>. [in Thai]